

Подиръ нѣколко-дневно пътуване пратеникѣтъ пристигналъ подъ планинитѣ Хемусъ и Родопитѣ (*in Hemum et Rhodopen legatus venit*). Тука пътуването му било твърдѣ усилено посрѣдъ сѣнчеститѣ гори, между камънаци, черни пропасти и урви; посланикѣтъ билъ принуденъ да се спре за нѣколко часа, за да се поправятъ колата, а подиръ това се възкачилъ на планинитѣ, които едно врѣме били разклашани отъ пѣянъето на Орфей.

Като се спустиналъ въ полето, посланикѣтъ се намѣрилъ въ по-добри мѣстности и въ изобилни ливади, въ които се спрѣлъ за малко врѣме, за да се напакятъ коньетѣ, и да си почине дружината му.

Оттука нататѣкъ посланикѣтъ прѣминналъ множество градове и замъци (*multis oppidis castellisque*), и най-послѣ пристигналъ въ Адрианоуполъ, за който градъ Кушевичъ се изразява, че билъ елегантенъ, благороденъ и укрѣпенъ градъ (*urbem elegantem, nobilem, munitam*). Тамъ го посрещналъ съ голѣмо благоволение началникѣтъ на яничаритѣ, а именно съ топовни гърмежи и съсъ всѣкакъвъ видъ войнишка веселба. На сутрешната пратеникѣтъ обходили стѣноветѣ, които се доизграждали отъ камъни.

Като напустиналъ Адрианоуполъ, той се вмѣкиналъ въ крайморскитѣ мѣста, които едно врѣме били изобилни съ жито, а тогава били необработани и диви (*olim annonae foecunda, nunc arva, inculta, ferocisaeque*). Тука посланикѣтъ вижда мраморенъ мостъ, поставенъ на морето (*maritimus in mari pons*), съграденъ нѣкога съ турски богатства като воененъ паметникъ. Въ срѣдната на моста била сложена златна таблица, паметникъ на турската щедростъ.

Като закривило по другъ пътъ, пратеничеството съгледало най-послѣ и самия Цариградъ, и така се възраждало отъ неговия изгледъ, че забравило прѣкаранитѣ мъжки и умориванъето отъ дългия пътъ. За самия Цариградъ Кушевичъ пише, че трѣбвало много надълго да го описва и да повтара онова, което вече разни писатели били изложили за него.

Слѣдъ дълги прѣговори посланикѣтъ успѣлъ да свърже миръ съ турцитѣ. Сключениятъ договоръ се състоялъ отъ 10 точки.

На завръщанье отъ турската столица, посланикѣтъ прѣминналъ прѣзъ Трансилваниа, понеже Гавриилъ Бетленъ, трансилвански управитель, билъ го молилъ да го посѣти.

За Великденскитѣ празници посланикѣтъ се намѣрилъ въ отечеството си, а именно той пристигналъ въ градеца Конскаволя, посрещнатъ твърдѣ радушно отъ всички, които били чули за прѣминжитѣ отъ него опасности

Освѣтъ горнитѣ описания, за пътуването на князь Христофоръ Збараски съществува на полски езикъ и друго, което е най-интересното; то е написано отъ Самуила Твардовски и носи слѣдното заглавие: „Най-важното пратеничество на прѣсвѣтлия князь Христофоръ Збараски, короненъ сановникъ и пр. и пр. отъ Негово